Încântă-mi privirea cu ceva care reflectă armonia naturii (I)

On Iulie 10, 2023

Pentru a modela o realitate autentică trebuie să fii atent la ceea ce observi și să ai o perspectivă clară asupra imaginii căreia îi dai suflet.

Sunt la plajă, undeva pe litoralul Greciei. Soarele își descoperă chipul în strălucirea unui tablou de vară, fermecător și emoționant la prima vedere, adâncit în vibrațiile culorilor, pictat de un artist care aspiră la ceva măreț, ceva ticluit din materia propriilor dorințe și vise, ceva care să nu se șteargă cu buretele ca și când nu s-ar fi întâmplat.

Ca niște pârghii naturale care se mișcă în ritmul vântului, valurile încântă privirea oricărui privitor prin prisma unui sentiment de deja-vu de tipul "am mai trăit acest sentiment de admirație în fața unei opere de artă", care mă face să visez la o zi în care să mă reîntâlnesc cu acest spațiu și cu sinele meu autentic, ca doi regizori în căutarea scenei perfecte.

Poate că marea, așa cum o privesc cu ochi plini de uimire, este un fel de metaforă a percepției vieții, o etapă din viață dedicată unui vis înalt, simbol al ființei infinite, care se tot repetă în chip de vedere destinată să amplifice simțirea autentică. Este limpede că deasupra artei de susținere a unei estetici remarcabile se află un studiu dedicat subiectului pictural: "Țărm înconjurat de mare în lumina soarelui", argumentat în favoarea importanței obiectelor incluse în câmpul vederii înaintate, de perspectivă, extatice.

Leadership: Cum îți interpretezi percepțiile și cum le integrezi în propria viziune așa încât să obții efectul de infinit al unei imagini fără sfârșit?

Așadar ochiul își restrânge aria vederii la obiectul și la percepția estetică până la un punct similar cu acela al viziunii, autoritate ce poate fi conturată prin intermediul unei picturi, recunoscând totuși că studierea entităților sau conceptelor din lumea reală nu epuizează nicidecum interesele generale ale esteticii. Frumosul rămâne frumos ori de câte ori îți reîntorci privirea asupra lui.

Și ce este estetica, în acest caz? Este viziunea obținută de mine prin modelarea imaginarului pictural cu ajutorul unor fragmente împrăștiate din realitate, încât să surprind unitatea dintre natural și ideal, ca doi poeți în căutarea metaforei perfecte, pe fondul unei curiozități ce reprezintă adevăratul punct de atracție pentru un vizionar.

Așa stau lucrurile în artă, *Espreuhara Aryanyphica Intis Ixir Ashenellat*, frumusețea răspunde ecourilor divine ale naturii, căci ele sunt amplificate prin surprinderea miraculosului în chip de vedere care iluminează perspective neașteptate. Prin urmare, condiția însăși a producerii și receptării artei, ca valorizare a vizibilității, este strâns legată de ideea că viziunea, constituind totodată o poetică a imaginarului aflat în contact direct cu realitatea, nu este o îndepărtare a prezentului, ci dimpotrivă, o îmbogățire și o consolidare firească a acestuia.

Leadership: Poți să creezi o viziune pornind de la demersul artistului de a crea permanență într-o scenă de sine stătătoare, fără să te rezumi la specificul timpului și locului tău în ea?

Da, vederea este întotdeauna particulară la fel ca și pictura, fapt ce presupune că

modul specific în care ea trebuie utilizată, cu finețe, cu atenție la detalii, în toate împrejurările în care ceva este făcut cu artă, trebuie perceput ca un act de concentrare a celorlalte activități într-una singură. Însăși pictura, fiind în principal opera vederii, este hrănită de mediul în care artistul trăiește, revărsând în ea ca intuiție-expresie, prin încercări repetate de a capta esența și frumusețea pe pânză, demersul artistului fiind acela de a crea permanență într-o scenă de sine stătătoare. În ce mă privește nu sunt doar vizionar, ci un vrăjitor care modelează lucrurile cu talentul său în artă.

Dar vederea rămâne o taină dacă nu iau în considerare cuvintele lui Andersen, dintr-o celebră poveste:

"Într-o cămăruță a castelului se afla cea mai bogată comoară a pământului: cartea adevărului. Înțeleptul o citea filă cu filă. Era o carte pe care orice om o putea citi, dar numai în parte: în ochii unora scrisul părea că tremură, astfel că ei nu erau în stare să descifreze cuvintele. Pe unele pagini scrisul arăta atât de șters, aproape invizibil, încât ți se părea că ai în față o foaie nescrisă. Un lucru era cert: cu cât erai mai înțelept, cu atât mai multe puteai citi, iar cel mai înțelept citea cel mai mult."

Ori de câte ori privesc valurile cum se lovesc de stânci, dispersate în jerbe de spumă, trăiesc aceeași atmosferă de relaxare și mister care mă învăluie atunci când citesc o carte captivantă. Este ca și cum valurile ar povesti secretele adâncurilor și soarele ar arunca lumină asupra cuvintelor ascunse în pagini, fapt ce creează o experiență fascinantă și intrigantă, pe care mi-ar plăcea să o imortalizez într-o imagine care-mi va aminti de bucuria ce mi-a scăldat sufletul.

O viziune poate să prindă contur numai atunci când realitatea tangibilă devine o oglindă care reflectă lumina interioară și te inspiră să trăiești cu adevărat în prezent, chiar dacă te orientezi către viitor.

Iar leadershipul este cu atât mai stabil cu cât viziunea se aseamănă cu o operă de artă desăvârșită, în care fiecare element din peisaj se îmbină armonios, asemenea culorilor și formelor dintr-un tablou bine compus.

Încântă-mi privirea cu ceva care reflectă armonia naturii dacă vrei să mă inspir dintr-o imagine menită să reflecte invizibilul unui moment care se reîntoarce în profunzimea mea cu aceeași intensitate, naturalețe și familiaritate.

Iar marea, la auzul cuvintelor mele, îmi mângâie sufletul cu o adiere blândă, o binecuvântare înviorătoare care sterge lacrimi, care smulge zambet, și aduce speranță...

Source: https://neculaifantanaru.com/incanta-mi-privirea-cu-ceva-care-reflecta-armonia-naturii.htm